

Aanvulling. Nieuwe Methoden voor Elementairanalyse door Prof. H. TER MEULEN, scheik. ing. en Dr. J. HESLINGA, scheik. ing. W. D. MEINEMA. Delft. 1926. 13 bldz. 3 figuren. Prijs: 0.50

Deze bladzijden vormen een aanvulling van het boekje: „Nieuwe Methoden voor Elementairanalyse”, dat in September 1925 uitkwam en ook in dit *Tijdschrift* werd aangekondigd. In deze aanvulling worden behandeld bepalingen van de hoeveelheid arsenicum en kwik en verder verbeteringen van vroegere wijzen van bepaling van hoeveelheden van verschillende elementen en wel van koolstof en waterstof, van zuurstof, van stikstof, zwavel en van chloor, broom en jodium. De lezers van dit *Tijdschrift* stellen meerendeels vermoedelijk het meeste belang in het onderzoek naar de eerstgenoemde elementen arsenicum en kwik. Voor het onderzoek naar de hoeveelheid arsenicum wordt de te onderzoeken stof in een kwartsbuis in waterstofstroom gegloeid, waardoor het arsenicum als zoodanig vervluchtigt en in een opvangbuisje kan worden gewogen. Het onderzoek naar kwik geschiedt in beginsel op dezelfde wijze. Met deze weinige woorden moge hier worden volstaan.

RINGER.

ABDERHALDEN'S *Handbuch der biologischen Arbeitsmethoden*, IV, Teil 4, Lief. 194. Berlin—Wien. URBAN & SCHWARZENBERG, 1926. Prijs: 7.80 mark.

Deze aflevering begint met eenige artikelen van CHARNASS over spectrochemisch bloedonderzoek. Deze methode van onderzoek heeft tot dusverre in de kliniek betrekkelijk weinig toepassing gevonden. CHARNASS zelf heeft haar o.a. reeds vroeger aanbevolen voor de bepaling van het urobilinogeen. Bij dit spectrochemisch onderzoek wordt, gelijk bekend is, een kleurstof of een kleurloze stof in het bloed kwalitatief of kwantitatief bepaald door analyse van het absorptiespectrum van het bloed, dat men vooraf eenige bewerkingen heeft doen ondergaan. De methode heeft, gelijk de meeste andere physische methodes van onderzoek, de voordeelen, dat men van kleine hoeveelheden bloed of serum kan uitgaan en dat zij zeer gevoelig is. Een bezwaar is op het oogenblik nog juist gelegen in het feit, dat de methode in de kliniek nog weinig toepassing vond en men dus met de verklaring der uitkomsten nog zeer voorzichtig moet zijn. Dit geldt al zeer sterk, indien men alleen de analyse van het zichtbare deel van het spectrum op het oog heeft, maar voorzichtigheid wordt nog meer vereischt, indien men besluiten wil gaan trekken uit de analyse van de onzichtbare deelen van het spectrum van bloed of bloeddarivaten, als het ultraviolette deel, waarvan men onder normale en zeker onder ziekelijke omstandigheden nog te weinig af weet.

Juist hierom en omdat de uitkomsten met de spectraal-analyse buiten de geneeskunde verkregen, bij ruimere toepassing in de geneeskunde zooveel doen verwachten, valt het toe te juichen, dat CHARNASS begonnen is met een zeer goede spectrophotometrische